

Спортно училище
„Васил Левски“ гр. Пловдив
ЧРЕЗ СПОРТ КЪМ УСПЕХ

гр. Пловдив, бул. "6-ти септември" № 1 tel. 032/642 732; e-mail: ssuvlevski@abv.bg; www//suvlevski.com/

ИНТЕРВЮ С РУСИ ЧЕРНЕВ,

ГЛАВЕН РЕДАКТОР НА ВЕСТНИК "МАРИЦА", ВЪЗПИТАНИК НА СПОРТНОТО
УЧИЛИЩЕ

Умният човек успява винаги, силният – само временно!

Не се настете в училище, сега е време да се подготвите за всички житейски предизвикателства, казва на учениците от СУ "Васил Левски" известният пловдивски журналист.

Г-н Чернев, как виждате пътя си в журналистиката - като спринт или като марафон? Или пък като скок?

Като дълъг лекоатлетически десетобой. Всички усилия са важни. И всяка малка грешка ни отдалечава от целта.

Има ли прилики и разлики в ръководенето на редакцията и в ръководенето на един отбор?

Занимавал съм се с индивидуален спорт, но и при нас – в атлетиката, екипът беше изключително важен. И до днес имам приятели, с които започнахме в Спортното през далечната 1978 година. За да ръководиш успешно каквато и да е група хора, първо трябва да умееш да потискаш важността на собствената си личност и винаги да вадиш най-доброто от хората около себе си. Всъщност това е най-важното умение на добрия ръководител. Същото е като в спорта – стратегията и тактиката идват от треньора, но победите ги печели отборът, в който всеки е важен.

На какво ви научи спортът?

На дисциплина, отговорност и уменията да се изправям по-силен след всяка загуба.

Кой е най-хубавият ви спомен от Спортното училище?

Първият учебен ден на 1 септември 1977 година. Сред тези, които ни поведоха към класната стая, бе самият Стоян Делчев. Естествено, спомням си първата победа на състезание като ученик на Спортното, първата любов, първото сбиване – беше с футболистите от випуска, с които после станахме големи приятели. Помня още много първи и хубави мигове, които ми даде училището.

Кои бяха любимите ви учители и треньори?

Не знам как е сега, но по мое време в Спортното се учеше здраво. Спомням си като днес Иванка Руева по математика, Катрин Сариева и Минко Танев – по литература. Дадох ми много. Бях добър ученик и уроците ми харесваха. С треньорите не беше точно така. Здраво ни цедяха и в онази възраст не ми изглеждаха много добрички.

Мечтаехте ли да станете олимпийски шампион като всеки малък спортист?

Естествено. Дълго време това беше моят План „А“ в живота. После разбрах, че няма да стана олимпийски шампион и минах на План „Б“ - да разказвам за големите шампиони.

Имате ли съученици, които станаха големи шампиони?

От моя випуск конкретно не. Но пък излязоха много успешни юристи, икономисти и бизнесмени. От съседните випуски обаче покрай мен израснаха самата Стефка Костадинова и Николай Бухалов - единственият българин с два златни медала от една олимпиада.

Тренирате ли още? Как поддържате форма?

Тренирам, но вече по-кратко, съобразявам се в възрастта и особеностите на тялото. Тичам по малко и правя гимнастика с разтягане. Лошото е, че преди правех по 7 тепета на Младежкия, а сега едва катеря едно и то с 2 почивки.

Кое е по-важно за учениците в Спортното - тренировките или уроците?

И двете, естествено, са важни. И все пак трябва да помните, че спортът е до време, а животът продължава и след него. Затова не се пестете в училище. Сега е време да се подготвите за всички житейски предизвикателства. Умният човек успява винаги, силният – само временно.

Какво ще ни пожелаете за Нова година?

Здраве, пазете се от среща с COVID-19 и се гответе за още по-вълнуваща и успешна 2021 година.

Руси Чернев е завършил Спортно училище "Васил Левски" и Българска филология в Пловдивския университет. През 1992 г. започва работа във в. „Марица“. В периода 1997-1998 е главен редактор на „Стандарт Пловдив“. От октомври 2013 г. е главен редактор на „Марица“.